

פרשת בהעלותך

הפטרת בהעלותך בספר זכריה (ב', י"ד – ד', ז') :
"רְנֵי וְשִׁמְחִי בֵּת-צִיּוֹן.."

"רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה וְגִלָּה עַל רֹאשָׁהּ
וְשִׁבְעָה נְרֹתֶיהָ עָלֶיהָ .. וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ
אֶחָד מִימִין הַגִּלָּה וְאֶחָד עַל שְׁמֹאלָהּ" (ד', ב'-ג')

"לֹא בְּחֵיל וְלֹא בְּכֹחַ כִּי אִם בְּרוּחִי
אָמַר ה' צֶבֶד-אוֹת" (ד', ו')

בגלל הרוח

מילים: מיכה שטרית
לחן: לאה שבת, ביצוע: שלומי שבת

יהיה מה שיהיה
אני עוד אשנה
אני אגשים את חלומי
נושאי בשורה רעה
מכות או עוד גזירה
לא ישנו את מהותי.

אני את והא-ל שלצדי
עוד ננצח
לא בגלל הכח
רק בגלל הרוח
הנושבת בגבי.
רק בגלל הרוח
בתוכי, במוחי, בנשמתי..

שיעור פרשת השבוע: כנרת סמואל-פולק

שבת פרשת בהעלותך		ימי החול	
הדלקת נרות	19:18	זמן תפילין / טלית	04:38 ← 04:40
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בבית"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30		
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:08 ← 09:09
שיעור לנשים	11:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה וערבית	19:30
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:43 ← 19:39
צאת השבת	20:16	ערבית	20:10

שבת
שלו

נצור לַשׁוֹנָד מֵרַע

נתחיל מהסוף.

הפרשה מסתיימת בסיפורם של מרים ואהרון שלא השלימו עם הקשר בין משה לרעייתו החדשה בטענה: "כי אישה כושית לקח" (י"ב, א'). ננסה לפענח את מקור השם "כוש".

נתחיל מספר בראשית בתיאור אחד הנהרות בגן עדן: "ושם הנהר השני גיחון, הוא הסובב את כל ארץ כוש" (בי-י"ג) ונמשיך לשורשי האנושות שלאחר המבול. חם בנו של נח - הוא אביו של כוש (י, ו').

ישנו ספר מדרשי, שנוי במחלוקת ובעל השפעה על ספרות הראשונים, שנקרא "דברי הימים דמשה". הספר כולל סיפורים על חייו של משה רבינו והוא חובר ככל הנראה במאה השמינית לספירה. בספר זה, תיאור בריחתו של משה שונה מהמתואר בשמות (ב', ט"ו) ובמקום הבריחה למדיין, כאן הוא בורח מפני פרעה קודם ל"ממלכת כוש" הנמצאת דרומית למצרים. בשל ייחוסו של משה כנסיך מצרים, הוא נשא אישה כושית שהייתה נסיכה ובתו של המלך המקומי. כשמלך כוש מת, משה התמנה למלך כוש ורק בסיום הקדנציה הוא עבר למדיין ונישא לציפורה בת יתרו. עוד במאה הראשונה לספירה, ההיסטוריון היהודי-רומי, יוסף בן מתתיהו, כתב תיאור זה בספרו "קדמוניות היהודים" (א).

מובן שהיו פרשנים וחוקרים לאורך הדורות ששללו לחלוטין תיאורים אלו, שהיו לדעתם מופרכים ולא הסתדרו כרונולוגית עם הכתוב במקרא, אולם, אין מחלוקת על כך שנישואין מתוך אינטרסים ושיקולים פוליטיים בין מדינות היו מקובלים עוד בעולם העתיק. אחת הדוגמאות לכך בתנ"ך ניתן לראות אצל שלמה המלך שנשא את בת פרעה ואת נעמה העמונית.

מבחינה מילולית, אונקלוס תרגם לארמית "אישה כושית" ל "יפה ונאה" ואילו בתרגום השבעים תורגמה "כוש" ל "אתיופיה" שפירושה ביוונית "פנים צרובות".

ר' דוד בן זימרא – הרדב"ז (ממגורשי ספרד שימש כראש קהילת יהודי מצרים ונקבר בבית העלמין העתיק בצפת), סבר שיהודי אתיופיה מצאצאי 'עשרת השבטים' הם בני שבט "דן" היושבים בארץ "כוש". על כך הסתמך הרב עובדיה יוסף שקבע כי יש להעלותם לארץ מכח 'חוק השבות'.

הקיסר האחרון של אתיופיה- "היילה סלאסי" (1892-1975), הוא לגרסתם של בני עמו, נצר לקשר שבין שלמה המלך למלכת שבא, ה - 225 בשושלת הדורות.

מרים נענשה בצרעת בעקבות הלבנת פני אחיה משה באומרה "כי אישה כושית לקח". הסיפור להלן ממחיש מדוע לשון הרע קשה כל כך. מסופר על אדם ששאל את רבו, כיצד יוכל לכפר על לשון הרע שדיבר. הורה לו רבו לקחת כרית מלאה נוצות, לפתוח אתה ולפזר את הנוצות, וכך עשה. לאחר מכן שב אל רבו ושאל אותו אם כופר לו עוונתו, השיב לו הרב: "כשתסיים לאסוף את כל הנוצות יכופר לך..." – את הנעשה אין להשיב.

הרב ישראל מאיר הכהן זצ"ל, כונה על שם ספרו: "החפץ חיים". הספר עוסק בדיני שמירת מוצא הפה - לשון הרע ורכילות. שם הספר נלקח מהפסוק בתהילים (ל"ד, י"ג-ט"ו): "מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב נָצַר לְשׁוֹנֵד מֵרַע וּשְׂפָתָיו מִדְּבַר מִרְמָה סוּר מֵרַע וְעָשָׂה טוֹב בְּקֶשֶׁת שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ".

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

"וְהָאִישׁ מֵשָׁה עָנָו וְנָאֵר"

בפרשתנו, פרשת "בהעלותך", דיברו מרים ואהרן "במשה על אודות האשה הכושית אשר לקח". חז"ל מסבירים שדברו על כך שמשה רבנו גרש את ציפורה אשתו כיוון שהיה נביא וכדי שהנישואין לא יפריעו לו במשימתו הוא גרש את ציפורה.

כתשובה לכך כותבת התורה "והאיש משה ענו מאוד מכל האדם.. על פני האדמה". התורה כותבת שמשה רבנו היה נביא גדול משאר כל הנביאים, בהם מרים ואהרן, ולכן היה צריך לגרש את ציפורה. "פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות..." ולכן אל לכם להשוות את עצמכם למשה רבנו. ומדוע דווקא בחר הקב"ה במשה רבנו? משום ש "האיש משה ענו מאוד".

ומסביר רש"י פירוש המלה ענו – "שפל וסבלן".

רש"י כותב בתמציתיות רבה שרק הוא יכול להסביר את פירוש המלה ענווה. אך פירוש רש"י זה צריך הרבה הסבר. מילא מובן הדבר מדוע משמעות הענווה היא שפלות, דהיינו לראות את עצמו כנמוך, ולא להתגאות בתורתו, במעשיו הטובים, בחכמתו, או כל דבר אחר, אך מדוע פירוש המלה 'ענו' הוא גם סבלן? אנו רגילים לפרש שסבלנות הינה מידה של יכולת המתנה למשהו שמעוניינים בו אך ייקח עוד זמן עד שיגיע. אך סבלנות הינה גם הרבה מעבר. ע"פ ויקיפדיה פירוש המילה סבלנות הוא: "סבלנות היא היכולת לסבול המתנה, עיכוב או התגרות בלי לכעוס או לדאוג וכן היכולת להתמיד בשקט בהתמודדות מול קשיים. הניגוד של סבלנות הוא קוצר רוח. סבלנות נזכרת ביהדות כאחת המידות של השגת אמונה בבורא עולם והבנה שהכל לטובה". למדנו שסבלנות היא מידה בה אדם מסוגל לשמוע שמתגרים בו ולא להגיב בצורה לא ראויה אלא לסבול אמירות לא נעימות (שורש המילה סבלנות הוא סבל). אך מדוע זה קשור לענווה?

הקב"ה בחר במשה רבנו להיות הנביא דרכו מועברת התורה רק בגלל מידת הענווה. משה רבנו מלמד תורה את כל ישראל ואדם לא יכול ללמד את חברו תורה אם אין לו סבלנות. ללא סבלנות לאדם לא יהיה כח ללמד את חברו מספר פעמים עד אשר יבין את הנלמד. אך מעבר לכך ישנה בעיה בסיסית הרבה יותר - אדם לא יהיה מקובל על חברו אם אין בו ענוה. "אמר רב מרי: האי מאן דיהיר - אפילו אאינשי ביתיה לא מיקבל" (בבא בתרא צ"ח). אדם שיש בו יהירות – גאווה, אפילו על אנשי ביתו אינו מקובל. מדוע? כי ברגע שיקבל הערה או הרמת קול מאשתו או מאחד מילדיו, הוא לא רואה את עצמו כשפל ולכן אין בו אפילו קצת סבלנות, הוא מיד יחזיר להם בצעקות וכל הבית יהיה כמרקחה. במצב כזה, אף אחד לא מסוגל להקשיב לשני אלא רק להוציא את האנרגיות השליליות שיש בתוכו. לקבל ממנו? קודם שיתחיל להשתנות... כולנו מכירים מצבים כאלו לצערנו, אך אם אדם ללא ענווה אינו מסוגל להיות מקובל על אנשי ביתו איך יהיה מקובל על עם שלם שצריכים להיות תלמידיו?

לעומת זאת משה רבנו מסוגל לשמוע את האנשים הקרובים אליו ביותר מדברים על הדברים הרגישים ביותר לאדם עליהם אפשר לדבר (על הזוגיות שלו) ובכל זאת להישאר שפל וסבלן. הוא אינו מגיב כלל ולא מקפיד, כנראה אפילו לא סובל מכך, והתורה מציינת עבורנו את המידות הנעלות שלו. כי אדם שרואה עצמו שפל מכל אדם אחר על פני האדמה אינו יכול לענות תשובה שהוא נביא גדול יותר מכל אחד אחר שהיה ושיהיה, ולכן גרש את ציפורה. הוא פשוט מתפלל על אחותו שדברה עליו, שהצרעת תעבור ממנה..

אח"כ ה'אן

על שיצור אקטואלי ושיר בסופו

ביום שישי שעבר קולות הנפץ נדמו, ושקט – שקט, הס. השבת ירדה על השבילים הריקים והבתים השוממים נסוכה בשלווה ורוח צוננת, ובצעדים מהוססים חזרנו לשגרה.

בבוקר, לאחר התפילה בבית הכנסת המרכזי, התכנסנו לשיעורו האקטואלי של אליאב לזר שעסק בקשר שבין השליטה בירושלים לבין בלימת התוקפנות בשערי עזה וסביבותיה. מסתבר שלא היינו צריכים את הסבב האחרון כדי ללמוד על קשר זה. עוד בימי שמשון, דוד, שלמה והמלכים שבאו אחריהם היה ברור שכדי להשיג משילות בבירה, צריך לעצור את האלימות בפריפריה. רק לפתוח תנ"ך וללמוד.

לקראת תום השיעור אליאב ציטט מההספד המפורסם שנשא הרמטכ"ל דאז משה דיין לרועי רוטברג ז"ל. רועי שימש כרכז הביטחון של נחל עוז ונרצח בשנת 1956 על ידי מסתננים מרצועת עזה. המסתננים גררו את גופתו מעבר לגבול ורק בסיוע האו"ם היא הוחזרה למחרת לנחל עוז, שם נערכה קבורתו. בהספד חוזר על עצמו המוטיב המרכזי המדגיש את כובדם של "שערי עזה" הנישאים על ידי דור הלוחמים הצעיר.

מעברו השני של דף המקורות שליווה את השיעור, הפתיע אליאב עם שיר של המשוררת האהובה עליו, והרי הוא לפניכם :

שערי עזה / סלעית

אֶנְחֵנוּ שְׁעָרֵי עֵזָה,
שְׁעֵמִישְׁרָאֵל הַשְּׁלִיף מַעְלֵיו -
מִתְנַשֵּׂף בְּמַעְלֵה הָהָר,
עֵינָיו כְּבוֹיּוֹת וּשְׁפָתָיו חֲרָבוֹת.
עֲגֻבָּנוֹת דְּלוּיּוֹת בְּשְׁעָרֵי עֵזָה;
רִיתָן נוֹדֵף בְּמִרְחָב,
עֲסִיסָן מִסְתַּכֵּר וְנִזְהָר,
מֵאָדָם בְּרָקַע הֶלְקֵהָבוֹת.
חֲטִים מִזְהִיבוֹת שְׁעָרֵי עֵזָה;
נְעוֹת בְּרוּחַ כְּשֶׁעָרְנוּ
עַת נְרוֹץ לְמִתְחָם מְבַצֵּר
כְּשֶׁשְׁנִיּוֹת מִתְקִיפּוֹת לְכָבוֹת.
נְבִיאִים יוֹשְׁבִים בְּשְׁעָרֵי עֵזָה;
אַמֶּת וְשֶׁקֶר לָחֵם תִּקְנֵנוּ.

נֶאֱנָחִים מוֹל זְפוֹן קֶצֶר
שֶׁל אֶזְרָחֵי מְדִינַת תְּלָאוּבוֹת.
הַקְּלָפִי חוֹזֶרֶת לְשְׁעָרֵי עֵזָה;
פְּזוּרִים בְּדַעוֹתֵינוּ,
מְקַבְּצִים בְּמִצָּר.
רַחֲמָם.
דְּמַעוֹתֵינוּ קְרוֹבוֹת.

דוח'נאק - סיכום אפר'דה

לפני קצת יותר מ-5 שנים נכנסתי לתפקיד מנהלת החינוך החברתי. קשה לי להאמין שעברו רק 5 שנים שכן במידה מסויימת אני מרגישה שחלפו לפחות 10 שנים אם לא יותר. במהלך התקופה חווינו שגרה של ימי לימודים, חופשות, סבבים בטחוניים, שנת קורונה (וחצי), חוויות אינספור ולצדן אתגרים. לאורך הדרך השתדלתי תמיד לראות את טובת הילד הפרטי, את המימד הקבוצתי והמימד הקהילתי. בניסיון להתבונן ממעוף הציפור על אבני הדרך המשמעותיות בתקופה הזו, רוצה לציין כמה נושאי רוחב בהם עסקנו, כאשר בכל אחד מהם עוד רבה המלאכה וישנם כמובן עוד נושאים חשובים שתשומת הלב שלי ככל הנראה הייתה פחות מכוונת אליהם. כאן המקום לציין כי התהליכים המשמעותיים קרו בשותפות מלאה עם חברי ועדת חינוך ועל כך תודתי הרבה לוועדה, על הדיונים המעמיקים, הגיבוי והשותפות.

- יציבות המערכת: מערכת חינוך בלתי פורמלי בקבוץ מתחדש היא מטבעה מערכת לא כ"כ יציבה. במהלך השנים עבדנו על ייצוב ומקצוע של חברי צוות החינוך, גיוס מדריכים איכותיים והעלאת משכורות, וב"ה זכינו שבמהלך השנים היו לא מעט מדריכים שנשארו בתפקיד שנתיים-שלוש ואפילו 4. דבר שהשפיע ישירות על המקצועיות של המערכת והיציבות שלה. בנוסף נכתבו תוכניות חינוכיות מסודרות ברמה השנתית/ חודשית/ שבועית ויומית אשר על פיהן אנו עובדים.
- חשיבות מקומה של מערכת החינוך בקהילה- במהלך השנים עמלנו לשנות את התפיסה הקהילתית לגבי מערכת החינוך- מזו שמשרתת את ההורים שמשלמים (בדומה לבייביסיטר) להבנה שהמערכת היא הלב הפועם של הקהילה ומטרתה להשפיע ולתת לכלל חברי הקהילה. בתוך כך גם הוגדלה משמעותית התמיכה הכלכלית של האגודה הקהילתית בתקציב החינוך. כחלק מתפיסה זו התקיימו לאורך השנה פעילויות רבות לכלל הציבור, ולא רק לילדים הרשומים למערכת, כגון: סליחות בפיג'מה, יריד צדקה בחנוכה, יריד פורים, טקס ביכורים, ליל לימוד שבועות, לימוד מתמ"ד ועוד.. בנוסף נכתבו תוכניות שנתיות בשיתוף עם וועדות וותיקים ודת.
- הסבבים הבטחוניים שחווינו, וההתמודדות עם הקורונה, חידדו לנו כמה משמעותי שיש לנו מערכת שהיא מחד יציבה ומהווה עוגן בטוח לילדים, ומאידך יכולה להתגמש ולהתאים את עצמה למציאות משתנה. הסבב האחרון שחווינו היה שונה מכל מה שהכרנו וסיימנו אותו בתחושה שיש להפיק לקחים ולהיערך אחרת לפעמים הבאות שכנראה יגיעו. הרחבנו את צוות צח"ינוך בעוד 3 הורים והצוות עובד על עדכון מודל הפעלת החינוך בחירום.
- בני-נוער- אחד התחומים שהשתדלנו להעצים הוא תחום הנוער. הקמת מועדון לתיכון שצויד בריהוט, מטבחון ומשחקים שווים, הגברת תדירות המפגשים לאחת לשבוע, הקמת צח"י נוער, עדכון מודל עבודת הנוער, וגיוס משפחות מאמצות לכל כיתה בתיכון. נדמה לי שכל הקהילה מתברכת מההשקעה הזו בנוער. נוכחנו בזה בעיתות חירום בשנה החולפת, אך גם בשגרה בני הנוער פעילים בענפי החינוך והמשק, בהתנדבות בצוות "נחשון", בהדרכה ב"בני עקיבא", ו"חסד אמת". יש לנו נוער מדהים עם כוחות ויכולות- פשוט גאוה!

בנימה אישית, אני מסיימת את התפקיד בתחושת סיפוק ובעיקר בתחושה שאני מפקידה את המערכת בידיה הנהדרות של רות נגלר, שאין לי ספק שתוביל את המערכת בצורה מיטבית, כשלצידה צוות החינוך הנהדר וועדת חינוך שמהווה גורם תומך ומכוון.

לצד זה עבודת הניהול החינוכי טומנת בחובה גם הצבת גבולות- חינוכיים, תקציביים ועוד, מבקשת להתנצל מכל מי שנפגע מההתנהלות שלי, מחוסר רגישות או מענה לא מספק.

לסיום אני רוצה להודות: לילדים המקסימים שמבחינתי לראות אותם חוזרים מפעילות מאושרים- זה הדבר הכי משמח שיש, לצוותים החינוכיים הנפלאים לאורך השנים, להורים- על האמון והמשוב, למנהלי הקהילה שעבדתי תחתם-נחום ותומר על הליווי וההובלה, לחברי ועדת חינוך החכמים והתומכים, למנהלי ומנהלות הענפים השונים בסעד-על שיתופי פעולה חשובים, לחברי הנהלת חשבונות ומש"א על הסבלנות וההכלה, ולכל מי שהתעניין, הציע, האיר, פרגן ועזר. זכיתי להכיר את הקהילה בה אני גרה מקרוב ולראות כמה אנשים טובים יש סביבנו.

מאחלת הצלחה רבה לרות היקרה!

אפרת life

מאומה על לא מאומה

בשבועות האחרונים רבו הכתבות בעלון על מניין עדות המזרח וכאחד שמשתדל "להתפלל במניין" ארשה לעצמי להתייחס לכך.

נראה לי (לעניות דעתי) שה'ביחד' זה 'ברב-עם', בשמחות, חגים ולהבדיל בעתות צרה ועצב ועוד.. עדיף לעשות כאשר סביבך 300-400 שותפים מאשר 20-30 כאלה.

כאשר הגענו לקיבוץ, אני ועוד כמה מחבריי ודומים לנו, התפללנו בנוסח ספרד והיה ברור שעלינו לעבור לנוסח 'אשכנז' המקומי. זכור לי כשהחליטו לפני כחמישים שנה על הקמת "מניין ראשון" עלה הנושא בוויכוחים ואסיפות רבות בגלל סכנת הפיצול והפגיעה ב'ביחד'.

אני חושב שאם ישנם מתפללים שרוצים להמשיך להתפלל בחגים, בשבתות, בסליחות ואפילו בימי חול בנוסח 'בית אבא' – בבקשה ובשמחה. ישנו מושג: "זה נהנה וזה לא חסר" ואני משפץ ל: "זה נהנה אז גם זה יינה".

לדעתי עדיין לא הגיע הזמן לדבר על בניית בית כנסת, כמו אותה ההצעה של חבר שכבר עסק בבנייה ובקביעת המקום המדויק... מה עוד שקיימים במקומנו שני בתי כנסת שמשוועים למתפללים – האחד בצריף והשני בבית הספר (מובן שבתיאום). כפי שקיימו שם בשנים קודמות מניינים כאלו, אפשר במשך כמה שנים להריץ את העניין, וכשירחיב..

מה שמקומם אותי שלפני כמה חודשים כתב חבר צעיר בקהילנט": "שחייבים לשים על השולחן את המתח בין ספרדים לאשכנזים בהקשר זה", אני מקווה שזו הייתה פליטת קולמוס בלבד.. לא שמעתי, וגם בררתי עם חברים שלא שמעו על כך שקיים דבר כזה או דומה לו במחוזותינו.

צונאמי בבריכה, סערה בכוס מים, מהומה על לא מאומה.. כבר אמרתי. תקנו אותי אם אני טועה.

מיקי פראכטר

"שאר החומות" – נקודות מרכזיות מצח"י – צוות חירום וחוסן יישובי נחום לנדאו

תזכורת – צח"י הינו צוות המתגייס בשעות חירום (בטחוניות או אזרחיות) ואחראי לטיפול בניהול משבר החירום ובשמירה על חוסנה של הקהילה, אשר מטבע הדברים מתערער בעת משבר. צח"י מורכב מצוותי משנה אשר מקבילים להם מכלולים ברמת המועצה. ראשי הצוותים או סגניהם, מרכיבים את מטה צח"י. בהזדמנות זו אמנה את חברי המטה בצח"י כיום:

יו"ר – נחום לנדאו, סגן - בוקי ברט
 דוברות (פנים וחוץ) – בוקי ברט, סגנית – קרן בוברובסקי.
 בטחון – אריאל מאיר סאסי, סגן – יצחק רסיסטל.
 רווחה – עדינה גרינפלד (ממלאת מקום עד לגיוס ראש/ת צוות), סגנית – רותי לזר.
 גיל רך – רחלי לנדאו, סגנית – חסר.
 חינוך – אפרת שלומי, סגנית – רות נגלר.
 אוכלוסייה – גדי סמואל, סגנית – ענבר לנדאו.
 תרבות – מיכל אפרתי, סגנית – שגית דניאלי.
 לוגיסטיקה – שמחה בלס, סגן – חגיב חכמון.
 רפואה – דורית רידר, סגנית – חסר.
 כיבוי אש וחילוץ – דני יום טוב, סגן – צביקה רידר.
 מזכירות מטה – יונת לוי.
 מנהל קהילה – שרגא וילק.
 צח"י נוער – בועז קום, סגנית – טליה קלרי – וידס.

חשוב לציין, שמטעמי יעילות והפעלת המנגנון, לא כל ראשי הצוותים משתתפים בכל ישיבות המטה, אלא על פי העניין והצורך.

הכרת הטוב ותודות –

- לאל הטוב שבמרומים על שיצאנו מהמערכה הזו ללא נפגעים בגוף וללא נזקים משמעותיים. ברוך שגמלנו טוב!
- לחברי מטה צח"י (כנ"ל) שעבדו קשה מאד מסביב לשעון ולכל חברי הצוותים הנוספים שסייעו.
- לרב ארי ואלי קראוס שהתגייסו להוביל את ההיערכות לשבתות ולחג השבועות.
- לחמי פיש, ענת אש, מיכל אחיטוב ושרה עברון – שעמלו קשה על ההוצאה לפועל של האירוח הקהילתי ב"לביא", "ניר עציון" ו"כינר".
- לנוער צח"י שפעלו על פי הצורך ובנוסף, יזמו פעולות לאירוח החיילים ששהו בסעד.
- לכל מי שהתנדב והיטה כתף במשימות הרבות, בין בסעד ובין באתרים בהם שהו חברי הקהילה.

- לראש המועצה, תמיר עידן, למעיין פרנקל – מנהלת חוסן ולכל מנהלי המכלולים שהיו זמינים לכל צורך ובקשה וסייעו לנו רבות.

- לראשי הקב"ד ולקהילות הקב"ד – על פתיחת הלב והבית בפנינו, בחום וברוחב לב.
ואם שכחתי מישהו – **מחילה מראש!**

דוחות נוכחות - רבים שואלים "מה כל כך חשוב לכם לדעת אם אני כאן ואיפה אני נמצא?" ובכן, במהלך אירוע חרום בישוב (קצר או ממושך) הידיעה מי נמצא והיכן, חשובה מאד לצורך הפעלת המערכת ואתן מספר דוגמאות: א. בעת נפילת טיל, חלילה, באזור מסוים, בין בתים. ללא ידיעה מוקדמת נדרש להיכנס לסריקות בכל הבתים, כאשר דו"ח הנוכחות מעודכן תוך דקות בודדות, נדע מי מהבתים כלל לא מאוישים ונמקד ונייעל את הפעולות הנדרשות.

ב. קניות מוצרים לכולבו לקראת שבת וחג – הפער בין הכמויות הנדרשות לקהילה כולה או ל-40% ממנה - אדיר. ג. היערכות לפעילויות הפגה למשפחות עם ילדים – רק בעזרת דו"ח עדכני נוכל לדעת כמה משפחות וכמה ילדים נמצאים בישוב ומהווים קהל יעד לפעילות שכזו.

ישנן דוגמאות נוספות, אך נסתפק באלה.

לאורך השנים, ניסינו ליעל את המערכות בהן אנו נעזרים לבניית תמונת מצב ונוכחות מהירה וטובה, ועדיין לא הגענו אל המנוחה והנחלה. בכל המקרים, ללא שיתוף פעולה מהיר של כלל הציבור במענה לשאלות שנשלחות בכל דרך שהיא, לא ניתן לקבל תמונת מצב אמיתית.

תודה לכל מי שענה ומהר, ותקוותנו שבעתיד – הכלים ישתכללו ושיתוף הפעולה יגדל עוד יותר!

יציאה קהילתית יזומה - כפי שהסברתי גם ב"זום" הקהילתי במהלך המערכה, תכנית הפינוי "מלונית", בה היינו אמורים לצאת בצורה קהילתית מרוכזת לאולפנת עפרה, לא הופעלה על ידי המדינה ולא ניתן היה לממש באופן פרטי.

ככלל, הסיטואציה כיום, וטוב שכך, שרבות מהמשפחות ממהרות לצאת מהאזור בעת הסלמה וודאי בעת מערכה רחבה. השבוע הראשון – בהגדרה, מבוסס על מענים פרטניים אצל משפחה או חברים. מיד למחרת חג השבועות, בחלוף שבוע מתחילת המערכה, בחנו פתרונות קהילתיים וכאשר הבנו שהמענה של תכנית "מלונית" לא רלוונטי, התחלנו בעזרת מטה הקב"ד, המועצה וסיוע כספי של משרד הביטחון, להיערך למענים קהילתיים, חלופיים. הפתרונות שנתנו לנו, לא אפשרו יציאה של כל המעוניינים למקום אחד ונדרשנו לבנות לעצמנו קהילות משנה בכל מקום בנפרד. ההתגייסות של מקומות האירוח וההליכה לקראתנו בעלויות האירוח ובעניינים טכניים רבים נוספים, היו מעל ומעבר ולא מובנות מאליהן. אשרינו שאנו חלק ממשפחת הקב"ד.

בישיבת הסיכום שקיים מטה צח"י ביום שני בערב, דובר רבות על הצורך לבחון מחדש את תוכניות הפינוי הקהילתית ולוודא את מידת היכולת ליישמה בעת חרום בעתיד, בתקווה שלא נדרש לכך.

בין דאגה מערכתית ליוזמה ואחריות אישית – לאורך כל הדרך אנחנו משתדלים לנווט בין מענה כללי מאורגן (הקיבוץ השיתופי של פעם) ובין ההבנה שכל אחד נדרש ליוזם ולדאוג לעצמו ולמשפחתו. בתווך שביניהם, קיימת הציפייה, שאם מישהו זקוק לסיוע או מענה ספציפי, הוא ידע למי לפנות ולא ישב וימתין עד שאנשי צח"י יגיעו אליו.

חשוב להבין, שהצרכים של קהילה גדולה, רב דורית, המפוזרת ברחבי הארץ, רבים מאד, מורכבים ומאתגרים. במהלך המערכה, היו פעמים, שמצאנו עצמנו עם מעט מדי אנשי צח"י וכיתת כוננות בסעד. כחלק מהתובנות שעלו בסיכום, ברור לנו שנצטרך לעבות את מעגל המתנדבים המסייעים מבית ומחוץ, כולל "צווי 8" לאנשי צח"י וכיתת הכוננות שיחייבו את הימצאותם בסעד.

חזרה לשגרה – כולנו יודעים עד כמה החזרה לשגרה היא תהליך מורכב הדורש משאבי נפש, גוף וזמן. (מוזמנים לקרוא דברים חשובים שפרסמה כנרת סמואל). יחד עם גורמי החוסן במועצה בהובלתה של מעיין בנישתי העו"סית שלנו, אנו נערכים למתן מענים לפי הצרכים שיעלו. בע"ה נפרסם שאלון כדי למקד את הצרכים. ללא קשר ליוזמות הצח"י, אם יש לכם צורך במענה מיידי, מוזמנים לפנות ישירות ל'חוסן' 076: 5322041/3, למעיין העו"סית 053: 8806383 או לעדינה גרינפלד העומדת בראש 'צח"י רווחה' 054: 3205008.

בנימה אישית – ברגע שחזרנו לשיגרה, שבתי לעבודתי מחוץ לסעד וזה אתגר גדול להמשיך ולטפל בכל מה שנדרש ביום שאחרי, לצד עבודתי. מקווה שאעמוד ביעדים שהצבנו בפנינו במפגש הסיכום ובעיקר שנדע ימים טובים של שקט ואחוה קהילתית, כפי שחווינו במהלך השבועיים החולפים.

שכנות טובה בימי מלחמה

באחד מהבקרים בזמן המלחמה, בעודני צופה בשידורי הטלוויזיה אליה צמודה מבלי יכולת להינתק, שמתי לב לראיון עם תושבת כפר עזה שסיפרה על חוויותיה בזמן המלחמה. לידה ישבה חברתה שסיפרה שהיא עומדת להתחתן למחרת, אך אינה יודעת כיצד תתקיים החתונה במציאות הנוכחית וציינה גם שאין לה חופה.

באותו ערב קיבלתי טלפון משקמה שבו היא מספרת לי שיש כלה שצריכה ללכת למקווה בשדרות, אך היא פוחדת להגיע לשם. הכלה שאלה האם אפשר לבוא ולטבול בסעד.

ניסיתי לתאם עם הכלה את זמן הגעתה, אך מכיוון שבאותו ערב הצמידו אותנו לממ"ד לזמן בלתי ידוע, הבנו שלא נוכל להיפגש בערב, ולכן דחינו את בואה ליום המחרת.

בבוקר כשהגיעה הכלה הסתבר לי שזוהי אותה כלה שרואיינה בטלוויזיה יום קודם. מכיוון שהיא סיפרה שאין לה חופה ושהם חשבו להתחתן מתחת לטלית, בישרתי לה שיש ברשותי חופה משפחתית מעשה ידיי, שאני מוכנה להשאיל לה.

אין לתאר כמה שמחה אותה כלה שבבת אחת התמלאו כל משאלותיה. היא יצאה מסעד אסירת תודה ומלאה חוויות מרגשות, כשבידה אישור טבילה וחופה שמתחתיה היא אמורה להינשא לבחיר ליבה.

רות שליון

תודה

לבית "שדה אליהו" – תודה על משלוח האבטיחים שהגיע ישירות עד אלינו – 'תחת אש'.

תודה לשי אלקן, לילדי התיכון ולנהג המשאית המסור שדאגו לכל פרט והציפו אותנו בפרי בצבע אדום בוחק ובטעם מתוק במיוחד! את העודפים העברנו ליישובי הסביבה כך שרבים נהנו ממנו יחד אתנו.

ונסיים בציטוט מפרשת השבוע, אבל הפעם, להבדיל (במלעיל), בהקשר החיובי: "זָכְנוּ אֶת... הָאֲבֹטְחִים" (במדבר י"א, ה') ותמיד נוקיר תודה.

קהילת סעד

“..וּכְלִיָּא מִי יְקִימֵנוּ”

מבצע “חומות של תקווה” (לא צריך לתקן, זה בסדר) מזמן לנו רגעים של הרהורים, מחשבות, סולידריות ופרופורציות בחיים. קולות התותחים שמפלחים מדי פעם את הדממה, החליפו את קולות הילדים שרק לפני רגע נשמעו ברחבי הקיבוץ, ושוב אנו רוקדים לצלילו של החלילן מעזה בשם מוחמד דף, המפיץ את הילדים לכל עבר. לא מבין למה הוא מסרב להצעה הישראלית להתייחד עם הבתולות שהרבה להבטיח לרבים לפניו? הילדים הם הבטן הרכה שלנו, וכמבוגרים, אנחנו תמיד מחשבים את המסלול החדש והנכון עבורם, ומתוך כל הייאוש והמלחמה מגיעות המון הצעות של עם ישראל לעזור ולתמוך. אישית אני מאוד שמח על זה, אבל זה מלווה בתחושות מעורבות.

האירוח בלביא ענה על הצורך והרצון שאם כבר להיות פליט, אז לפחות עם חברים ושותפים לצרה, ושהילדים סוף סוף יפגשו את החברים שלהם וישענו זה על זה - וזאת בדיוק המטרה. קודם כל שהם יהיו בסדר, אח”כ אנחנו. השהות בלביא כללה תוכנית מסודרת להפליא, והרבה מאוד אנשים השקיעו בה הן מרחוק והן מקרוב, ושוב אתה מהרהר ומבין את המשמעות של המילה קיבוץ וסולידריות, שפחות מורגשים בשגרה שלנו.

אנשי קיבוץ לביא בדרכם השקטה והצנועה, דאגו להנעים לנו את הזמן, בחדרים נוחים ומפנקים, בחדר אוכל שיועד לנו כקבוצה עם ארוחות טובות ובפעילות משותפת עם ילדי סעד. הלו”ז היה צפוף ואי אפשר היה לכבד בנוכחותנו את כל האנשים הטובים שהיו באמצע הדרך והציעו לנו שפע של דרכים להתרענן ועל כן אתכם הסליחה. בערב, אנחנו ההורים מתפנים לשיח מעגלי בהנחייתה של שושי צור מקיבוץ בית רימון – שכול המהומה והלחץ בו אנו נמצאים, שואלת את השאלה הפשוטה “איפה אני נמצא?” “איפה המקום שלנו המבוגרים בכל זה” המפגש היה עוצמתי עבור המשתתפים וכדי להניע אותו נפרשו על הרצפה קלפים עם צורות שונות של חצים, וזה והוציא מהחברים את אשר על ליבם. מילים חזקות, נוגעות, תומכות, אישיות שהמושג “אנחנו אוהבים אותך” היה כמעט מתבקש בסיום דבריו של כל משתתף. אני אישית, שתקתי, אולי היחיד, ורק הקשבתי והקשבתי מתוך הזדהות והסכמה. מקווה שאני מחזיר טובה לחברים כאן בעלון במילת תודה!

ביום שישי נסענו לקיבוץ בית רימון, שארגן הפנינג נוסח יריד פורים, והילדים אט אט חזרו להיות ילדים שמחים, צוחקים, רצים.. ובעיקר נהנים מהאטרקציה הכי שווה במלון – המעלית! רגע לפני כניסת השבת, הוזמנו לקבלת שבת מוזיקלית עם חברי קיבוץ לביא שהוציאו שירון במיוחד לכבודנו. בנגינה ובשירה מופלאה הנעימו לנו את כניסת השבת. אפילו בנוגע למנייני התפילות הם דאגו לעדכן אותנו שיש שניים, בפשטות, אחד ארוך והשני קצר בזמנים. מובן שחברי סעד בחרו ללכת למניין הנכון. בסעודת ערב שבת היה קידוש משותף וההרגשה הייתה נפלאה, “שוב הקהילה מוכיחה את עוצמתה” אמרתי לעצמי, ומיד רצנו לקחת את הקינוחים לפני האוכל. מה שבטוח.

בשבת הייתה לנו שיחה עם רב הקיבוץ הרב יהודה גלעד שדיבר על המילה מוסריות הנגזרת מהמצב בו אנו נמצאים ושאל את השאלה “האם אנו כציבור דתי מוסריים יותר ממגזרים אחרים?” בשיח הוא הביא דוגמאות מניסיונו העשיר וכמו תמיד, גם פה השאלה נשארת פתוחה לדיון. שזה הכי מוסרי ונכון..

זהו, מוצ”ש התקרב וכולנו היינו נרגשים כבר לחזור, לא לפני שאכלנו את הסעודה האחרונה בערב, שלא חלילה נגיד שחזרנו עייפים אך רעבים.

אני מבקש לסכם שאחת התובנות הכי משמעותיות שאני אישית לומד מאירוע מכונן שכזה, הוא - **שכוננו באחדותנו**. חייבים לחשוב על זה לפעם הבאה כשתגיע, והיא תגיע, אני סומך על המילה של השכנים שלנו.

ישנה רשימה ארוכה של תודות ואני לא מתכוון חלילה להסתכן בזה. אז למי שקורא את הכתוב והיה חלק מזה, אני שולח לכם תודה ענקית וחיבוק גדול בשמי ובשם כל המשפחות, ובעיקר בשם הילדים - שקולם שוב חזר לשבור את הדממה.

קובי אברהם

1646 משפחתי

עם התגברות ההתקפות על 'עוטף ישראל' והחובה להיות צמודים לממ"דים, הבנו שהממ"ד שלנו אינו עונה על הציפיות כיוון שאיננו יכולים לישון בו ולכן החלטנו לעלות צפונה.

בלב כבוד וקצת פחד מהדרך המופגזת, נסענו אל בננו נועם ומשפחתו המתגוררים בקיבוץ רמת דוד. נהנינו שם מהרוגע והשלווה ומהנכדות המקסימות שלנו שזכו לשעות איכות עם סבתא וסבא. חווינו גם את רעש המטוסים שיצאו מהבסיס הצמוד להפגז את הרצועה.

את חג השבועות בילינו במלון "יערים" בחופשה פרטית שתוכננה כחודש לפני החג מראש עם עוד משפחות מסעד. האירוח היה מושלם באווירה חגיגית ובהרצאות מעניינות. משם נסענו לסוף שבוע לאירוח במלון בקיבוץ לביא והצטרפנו למשפחות רבות שהגיעו מקיבוצנו. התקבלנו בחום ובדאגה לכל צרכינו. האוכל היה משובח והאווירה הייתה טובה ורגועה. בשהותנו בלביא היו לנו תוכניות חברתיות, ערב של שירה בציבור, ערב של מעגל שיח עם מנחה מ'בית רימון' בו העלנו תחושות ותובנות מתקופת המלחמה, מה ההשפעה עלינו ההורים ואיך מתמודדים ילדינו עם המצב הקשה הזה של חוסר שקט ופעילות מוגבלת. הוזמנו לחגיגת יום ההולדת למושב 'הזורעים'.

ביום שישי הוזמנו להפנינג מושקע ב'בית רימון' ולקבלת שבת מוזיקלית בקיבוץ לביא. זכינו לחגוג שבת קהילתית. הרגשנו שכל המשפחות מסעד השתחררו יחד איתנו מתקופת הקורונה הממושכת וגם מהמתח של המלחמה בדרום ובמרכז. היתה לנו ממש גאוות יחידה!

לכל אורך התקופה היינו מעודכנים בכל הקורה בסעד ובדרום בזכות הדיווחים היום יומיים של צח"י ושל המועצה, וליבנו היה עם החברים בסעד שלא מצאו מנוח. שמרנו על קשר עם חברים רבים, צעירים ומבוגרים וראינו בכך חשיבות רבה. תודתנו שלוחה לכל החברים שתרמו להצלחת השהייה שלנו בלביא.

לאחר השבת חזרנו לקיבוץ בהרגשה שהציבור בשל לגיבוש חברתי ושצריך להשקיע בחיבורים ובפרגונים כדי ליצור קהילה מאוחדת יותר ומחבקת יותר.

אנחנו מקווים שהשקט יחזור לאזורנו ונזכה לתקופה רגועה ושקטה ללא פגזים וללא שריפות.

ערה ומה

לבעז רוצי
מלך טוב לבר המצווה
לקרן ושוקו, אבנר ודליה
ולכל המשפחה המורחבת
שתזכו לאושר ונחת!

מידע חשוב לקראת פתיחת צונת הרחצה בבריכה

ביום שלישי הקרוב – כ"א בסיון ה'1/6 - בע"ה, תיפתח הבריכה. בחודש יוני, הבריכה תפתח בבוקר לשחייתים ומשעות הצהריים לפי הטבלה המצורפת בהמשך. חשוב לנו להזכיר את כללי הזהב למתרחצים בבריכה:

1. אין לשחות בבריכה ללא מציל (גם מי שברשותו תעודת מציל לא יכול לשחות לבד).
2. יש להישמע לכל הוראותיו של המציל.
3. יש להקפיד על השעות הנפרדות (נשים/גברים). גברים מתבקשים שלא להתקבץ ליד השער טרם הסתיימה שעת הנשים ולהגיע לבריכה בזמן הנקוב.
4. ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות הנפרדות (על פי החלטת הנהלת הקהילה).
5. ילדים עד כיתה ג' (כולל) חייבים בליווי מבוגר (בוגר י' ומעלה). בוגרי כיתה ד' יכולים לבוא לבריכה ללא ליווי מבוגר בהתאם לרמת עצמאותם במים.
6. אין להכניס כל דבר מאכל לשטח הגדר הפנימית. אלכוהול אסור בכלל בשטח הבריכה, על פי חוק.
7. יש להקפיד על שימוש בחיתולי בריכה עבור פעוטות הזקוקים לכך! אנא תגיעו מצוידים כראוי עם חיתול רזרבה ע"מ למנוע אי נעימות משאר הציבור.
8. מתרחצים בעלי שיער ארוך- יש לאסוף את השיער טרם הכניסה למים.
9. בריכת הפעוטות- הרחצה באחריות ההורים בלבד. אנא היו ערניים, התנתקו מהסלולרי ושימו לב לילדיכם.
10. אורחים יכולים להגיע רק בליווי מארחיהם. המארח יהיה בגיל תיכון (סוף כיתה י') ומעלה. איננו מעוניינים להיתקל במצבים של הוצאת אורחים ועוגמת הנפש הנגרמת מכך.
11. הזמנת אירועים פרטיים בבריכה תתבצע דרך יהודה 052-3934550. יש לפנות את שטח הבריכה עד השעה 22:45. מחיר סמלי (200 ₪) ייגבה עבור אירוע פרטי למימון חלק מההוצאות. מדובר על אירועים פנימיים בלבד, אירועים חיצוניים מתומחרים בצורה שונה.
12. חוגי שחייה- מדריכים חיצוניים יכולים לעבוד בבריכה רק לאחר יצירת הסכם עבודה מסודר עם יהודה.
13. מנויים – בהמשך לנוהל מהשנים הקודמות, תתאפשר כניסת מנויים חיצוניים. מדובר על כ- 20 משפחות.
14. בכל הקשור לבריכה ולהתנהלותה יש לפנות ליהודה.

שעות הרחצה יורחבו בחודשים יולי-אוגוסט. חשוב לציין כי עומדת הרבה מחשבה מאחורי חלוקת השעות: מורכבות הקהילה, שעות הבתים הכוללים, מגבלות מציל ועוד.
היבט נוסף - וירוס הקורונה. הוא טרם עבר מן העולם ולכן עלינו להמשיך לשמור על זהירות:

- 1) בתוך הבריכה הוירוס מושמד אבל בין אנשים במגע ישיר הוירוס יכול לעבור. לכן בתוך הבריכה עלינו לשמור מרחק של 2 מטר בין המתרחצים והבריכה מוגבלת ל- 50 איש בגדולה ו 10 מתרחצים בבריכה הקטנה (פעוטות)
- 2) בשטח הבריכה לא יעלו על 100 איש כולל על הדשא.
- 3) מסכות – אמנם מדובר בשטח פתוח, לא צריך אבל מומלץ!
- 4) במלתחות והשירותים לא ישהו יותר מ 4 אנשים בו זמנית.
- 5) מהקולר יש לשנות רק באמצעות כוסות או בקבוקים ולא מהפייה.
- 6) חיוב מלווה לילד בעל צרכים מיוחדים אשר מלווה מחוץ לבריכה מחויב גם בבריכה.
- 7) הורים חייבים להשגיח על ילדיהם גם בבריכת הפעוטות וגם בבריכה הגדולה.

בברכת עונה מוצלחת ובטוחה!

לוח הזמנים לרחצה בהריכה בחודש יוני

ימים ב', ד'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
משפחות	15:00-17:00
נשים	17:00-18:00
גברים	18:00-19:00

ימים א', ג', ה'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
גברים	15:00-16:00
משפחות	16:00-18:00
שחיינים מעורב	18:00-19:00

יום ו'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	13:00-14:30
גברים	14:30-16:00
משפחות	16:00-18:00

הודעות ממשרד הקהילה:

- אסיפת החברים בנושא הסדר קליטה יתקיים אי"ה ביום שני, כ"ז בסיון, ה' 07/06 בשעה 20:30 במועדון.
- הסתייגויות ניתן להעביר לשרגא מנהל הקהילה עד ליום חמישי, כ"ג בסיון, ה' 03/06.
- אנא מכם, הקפידו להודיע ליהל על אירועים משפחתיים מתוכננים המתקיימים בסעד על מנת למנוע אירועי קהילה באותם התאריכים.

למטה בן צבי מלא טוב להולדת הנינה - תמר
נכדה ליהודית ולשלמה (ל"ל) וידן, בת לאהרון וברכה וידן
איחולים למחות ולנחת!

לצדנה ויוסף כראון, לזכהה וצאוס ברט ולכל המשפחה
ברכות לראל בר המצווה של הנכד
טל - יהודה, בנט של נעה וצדו כראון
איחולים למחות ולנחת!

